

DO UMIŁOWANEGO DZIECKA

Agata
Popkowska

Dwa Listy do Tymoteusza są adresowane do jednego z najbliższych uczniów Pawła i jego towarzysza w podróżach misyjnych. W Dziejach Apostolskich jest informacja, że Tymoteusz urodził się około 30 roku w Listrze w Małej Azji. Jego matka była Żydówką, a ojciec Grekiem (Dz 16,1). Wychowaniem chłopca zajmowała się matka wraz z babką. Chociaż obie były Żydówkami, nie zdecydowały się na obrzezanie Tymoteusza, co mogło wynikać z ich pozytywnego nastawienia do świata pogańskiego. Fakt ten nie miał jednak wpływu na wykształcenie, jakie chłopiec otrzymał w zakresie judaizmu i Pisma Świętego, co potwierdza 2 Tm 1,2. Tymoteusz poddał się jednak obrzezaniu za namową Pawła, który obawiał się konfliktu z Żydami.

Z Dziejów Apostolskich wiadomo, że pod wpływem Pawła Tymoteusz wraz z rodzicami nawrócił się na chrześcijaństwo. Ich pierwsze spotkanie miało miejsce podczas pierwszej podróży misyjnej Pawła w Listrze, czyli rodzinnym mieście Tymoteusza (Dz 14,6–19). Jest bardzo prawdopodobne, że to właśnie Apostoł udzielił mu chrztu (1 Tm 1,2; 2 Tm 1,2). Paweł doceniał gorliwość Tymoteusza, gdyż zabierał go na swoje wyprawy misyjne. I tak w latach 50–51 Tymoteusz towarzyszył Apostołowi w drugiej podróży misyjnej, a w latach 54–58 w trzeciej. Razem przebyli krainy Azji Mniejszej, byli również w Macedonii, Atenach i Koryncie.

Fot. Anna Kuśmirek

Z wielu ksiąg Nowego Testamentu wynika, że Tymoteusz był bliskim i zaufanym współpracownikiem Pawła, otrzymał od Apostoła ważne zadania i misje (1 Tes 3,2; 1 Kor 4,17; 16,10–11; Flp 2,19–24; Rz 16,21). Był też obecny przy Pawle, kiedy pisał on Listy do Rzymian, Kolosan, Filipian i Filemona. Trzy ostatnie są podpisane również przez Tymoteusza, co może świadczyć o jego współautorstwie.

Nowy Testament zawiera informacje, które ukazują Tymoteusza jako człowieka słabego zdrowia (1 Tm 5,23), bojaźliwego i nieśmiałego (1 Kor 4,17; 16,10–11; 2 Kor 1,8; 1 Tm 4,12). Pomimo tych wad Paweł uczynił go biskupem Efezu. O bliskości i głębokiej przyjaźni obydwu świadczy też fakt, iż Apostoł chciał swoje ostatnie chwile w więzieniu spędzić właśnie z nim (2 Tm 4,9,21).

Pierwszy List do biskupa Efezu Tymoteusza Paweł napisał głównie w trosce o czystość wiary wspólnoty. Paweł zauważa też problem z dyscypliną kościelną. W obliczu tych niebezpie-

czeństw Apostoł poucza biskupa Efezu i daje mu wskazówki, w jaki sposób stawić im czoło. Radzi Tymoteuszowi, by był stale czujny, występował jako autorytet z całą stanowczością i bezkompromisowością, ponieważ chodzi o całkowitą czystość nauczania.

Drugi List do Tymoteusza, ze względu na to, że to ostatnie pismo Pawłowe, jest często nazywany testamentem Apostoła. Powstał około 67 roku, podczas drugiego uwięzienia w Rzymie, tuż przed śmiercią. Początek listu wskazuje, jakie były relacje między autorem a adresatem, Paweł bowiem zwraca się *do Tymoteusza, umiłowanego dziecka* (2 Tm 1,2) i dziękuje Bogu za jego wiarę. Paweł daje wskazówki, jak walczyć z szerzącymi się herezjami, oraz pisze, jakie cechy powinien wyrobić w sobie sługa Boży. Przestrzega go również przed ludzką przewrotnością. Pragnie, by Tymoteusz nadal realizował swoje powołanie i walczył ze złem.

NS

